

[Christmas Møller.]

i Finansudvalget kan faa Besked derom, og at Finansministeren naturligvis vil give det.

Med Hensyn til et andet Hovedspørgsmaal, der er fremdraget, og hvor jeg forstaaer af den Udtalelse, som Socialdemokratiets Ordfører fremsatte, at man ikke fra Socialdemokratiets Side er enig i den Betragtning, at Landmandsbankaktierne bør sælges, vil jeg gerne i Tilslutning til, hvad jeg allerede har sagt om dette Spørgsmaal, sige følgende.

Det hedder i Landmandsbanklovens § 3 efter en Bestemmelse om, at Ministeren har Ret til at indskyde en Aktiekapital paa 50 Mill. Kr. i Landmandsbanken:

„Det af Staten tegnede Aktiebeløb vil paa nærmere af Ministeren fastsatte Vilkaar, underhaanden eller ved offentlig Emission, være at udbyde til Salg til Pari eller en saadan højere Kurs, som Forholdene muliggør. Forinden de sidste 20 Mill. Kr. af Aktiekapitalen udbydes, vil Ministeren have at forhandle med Rigsdagens Finansudvalg.“

Og ser man efter i Betænkningen, som findes i Rigsdagstidende Tillæg B., Sp. 3067, findes der dér en Udtalelse af et Flertal, og det var et meget stort Flertal, thi det var hele Udvalget med Undtagelse af den nuværende højtærede Justitsminister, det daværende ærede Medlem Hr. Zahle, og det ærede Medlem . . . ja, altsaa mig selv, og dette Flertal bestod — det var det, jeg vilde sige, da jeg talte om ærede Medlemmer — af meget prominente ærede Medlemmer; der fandtes et saa prominent Medlem som den nuværende Statsminister, Medlemmer som den nuværende socialdemokratiske Finanslovordfører og det ærede Medlem Hr. Pirschel, der fandtes den nuværende Handelsminister, det daværende ærede Medlem Hr. Hauge, og der fandtes den nuværende Finansminister, det daværende ærede Medlem Hr. H. P. Hansen.

Hvad sagde dette Flertal?

„Det er, som det fremgaar af Bestemmelsen om, at Aktierne vil være at afhænde, Ordningens Formaal, at Banken skal overgaa til at være en privat Bank med en af Statsmagten uafhængig Ledelse, men der har inden for Udvalget været afvigende Opfattelser med Hensyn til, hvor hurtigt Afhændelsen af Aktierne bør søges gennemført.“

Der kan ikke være den fjerneste Tvivl om, at naar Tidspunktet overhovedet nærmede sig, da Aktierne kunde sælges til Pari eller derover — og Aktierne kan utvivlsomt sælges til over Pari i Dag — (*Hans Nielsen:*

Ja, ja). Finanseksperter, det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen ved det; men naar dette Tidspunkt nærmer sig, saa er der ikke Spor af Tvivl om, at saa skal 30 Mill. Kr. Aktier sælges, det har Finansministeren og Statsministeren skrevet deres Navne under paa. Men nu kommer det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen og siger: Ja, hvis vi kan faa Aktierne solgt til en Kurs af et Par Hundrede! Men det ærede Medlem maa jo vide, at det er en fuldkommen fantastisk Aktiekurs for et Bankpapir. (*Hans Nielsen:* Nej, nej, nej). Ja, hvis det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen virkelig vil hævde det Synspunkt, bør han hurtigst muligt udtræde af Landmandsbankens Afviklingsafdeling; for saa er hans Begreber om Bankaktier og økonomiske Forhold af en saa minimal Størrelse, at vi andre ikke havde troet det muligt, selv for det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen.

Altsaa Loven, Betænkningen, underskrevet af en Række nuværende Ministre, siger, at i hvert Fald Hovedparten af Aktierne skal sælges. Derfor er det naturligt, at man, naar der kommer en Situation, hvor Staten trænger til Penge, begynder at opfylde den Lov, de Herrer selv har skrevet under paa. Hvorledes det skal gøres, kan man ikke tale offentligt om. Om det skal gøres direkte gennem Børsen, gennem Vekselererne, gennem et Konsortium af en eller anden Art med Overtagelse til den bedst mulige Pris, det skal jeg aldeles ikke komme ind paa her, det er et Spørgsmaal, man naturligvis maa forhandle. Staten skal have en fair og ordentlig Pris, men Staten skal ikke vedblivende have denne Erhvervsbank, saa meget mindre som det er Hensigten at skabe en Ordning for Nationalbanken, Seddelbanken, i nærmere Tilknytning til Staten.

Efter den Forespørgsel, vi rettede forleden Dag, hvor den økonomiske Politik blev drøftet, er det naturligt, at andre Spørgsmaal har været stærkt fremme, navnlig ogsaa Spørgsmaalet om vort Forsvar. Jeg vil gerne begynde med at spørge det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen, der fortsatte med at true et Medlem af mit Parti paa samme Maade; som Statsministeren forsøgte det forleden, men frafaldt det i Gaar — han var altsaa i Mellemtiden kommet paa bedre Tanker —: Er den nuværende Viceadmiral kommet til Magten som Viceadmiral ved fuldkommen at slutte op om sine tidligere foresatte? Har det været Viceadmirals Rechnitzers Vane slet ikke at gøre særlige Anskuelse gældende? Det var naturligvis tilladt, det skal naturligvis honoreres, oven i Købet, kan jeg sige,